

Lovbestemmelser Anvendelse paa de nuværende Betænelser af Embedsmændene. Denne Vanskelighed kan man saaledes sige er overvunden, hvorimod det andet Hensyn, som gjorde sig stærkt gjældende hos Krigs- og Marine-ministeren, endnu bestandig er tilstede, og der kunde saaledes vistnok have været stærk Opfordring for mig til at indbringe Lovforslaget i nærværende Samling, naar jeg havde haft nogen Udfigt til at faae det bragt igjennem omtrent i den Form, hvort Regjeringen forelagde det. Jeg beder imidlertid de ærede Medlemmer om at ville kaste Blikket tilbage paa denne Sags Gang i den forrige Sæstion. Lovforslaget blev indbragt af den daværende Krigs- og Marineminister i den 4de Maaned af Sæstionen, nemlig den 24de Februar 1870, og Ministeren oplyste, at det ikke havde været muligt at forelægge det tidligere. Lovforslaget kom til 1ste Behandling i Folkethinget den 8de Marts 1870 og blev derefter henvisst til det Udvalg, som behandlede Forslaget til Pensionslov. Udvalget afgav under 28de Marts en foreløbig Betænkning, der gik ud paa enten ved en Dagsorden at forkaste Lovforslaget eller at udsætte Sagens 2den Behandling, til Udvalget havde haft Leilighed til at udtale sig om Lovforslaget og at stille Endringsforslag til dets enkelte Paragrapher. Udvalget begrundede sin første Endstilling væsentlig ved den Mening, at man kunde udsætte Bedtagelsen af denne Lov, indtil Lovene om Hærens og Søværnets Ordning skulde revideres. Det udtalte, at Ministeren vel kunde have haft Betænknelighed ved en saa lang Udsættelse, men at en Udtalelse af dette Thing kunde fritage Ministeren for det Ansvar, som man ellers kunde paalægge ham i den Henseende. Den daværende Krigs- og Marineminister modsatte sig bestemt dette Forslag og inhæverede, at Sagens videre Behandling skulde fremmes, samt at den endelige Betænkning over Lovforslaget skulde afgives. Lovforslaget gik da tilbage til Udvalget, som afgav sin Betænkning under 20de Mai 1870, men længere kom denne Sag ikke i forrige Sæstion idet den ikke senere blev sat paa Dagsordenen, naagtet Rigsdagens Samling, som bekjendt, va-

rede en betydelig Tid ud over den 20de Mai. Imidlertid foreligger Udvalgsbetænkningen, og efter det Udfald, som de andre Lønnings- og Pensionslove i forrige Samling fik her i Folkethinget og paa Rigsdagen i det Hele taget, maa jeg nære den Anskuelse, at det vilde have faldet overordentlig vanskeligt for Ministeren og for Regjeringen i det Hele at faae Rigsdagen til at gaae ind paa Pensionsloven, som mere nærmede sig Regjeringsforslaget, og som afvege betydeligere fra, hvad Udvalget havde bragt i Forslag. Det forekommer mig saaledes ikke unaturligt, at jeg har antaget at jeg ved at indbringe Lovforslaget iaar ikke vilde kunne faae det sat igjennem i den Stikelse, hvori jeg forelagde det, men at Sandsynligheden vilde være for, at jeg vilde faae det fra Rigsdagen nærmest saaledes, som det var foreslaaet omændret af Udvalget. Naar jeg imidlertid sammenstiller Bestemmelserne i Regjeringens Lovforslag med de Bestemmelser, som Udvalget foreslog, vil det vise sig, at de fleste af Underklasserne ikke efter disse vilde blive stort gunstigere stillede, end de ere efter de nu gjældende Pensionslove, og for Enkeltets Bedkommende vil Stillingen endog blive betydelig ringere. Naar vi som Norm for en Sammenstilling ville tage den Pension, som bliver beregnet for 30 Aars activ Tjeneste, hvilken Tjenestetid vel i Reglen vil give det største Antal Pensioner, ville vi finde, at Regjeringens Forslag, som det blev forelagt ifjor, fastsætter for første Klasse, der er deelt i 2 Underafdelinger A. og B., i Pensioner for Litra A. 320 Rd. og for Litra B. 270 Rd. Efter Pensionsloven af 1851 er Pensionen for første Klasse 240 Rd., medens Udvalget foreslaaer at sætte Pensionen for 1ste Klasse Litra A. til 240 Rd. og for Litra B. til 210 Rd. En lignende Nedsættelse foreslaaer Udvalget for anden Klasse, nemlig at nedbringe de af Regjeringen foreslaaede respective 220 Rd. og 200 Rd. til respective 180 Rd., hvilket er det samme som Pensionsloven af 1851 har, og 150 Rd. Altsaat det samme Forhold foreslaaes i 3die Klasse Litra A. og B., og for 4de, 5te og 6te Klasse foreslaaer Udvalget, at man skal vende